

LEHTINEN, HEINI: Turun yliopiston kirurgian opetuksen re-evaluointi 2011–2015 valmistuneilla opiskelijoilla

Syventävien opintojen kirjallinen työ, 16 sivua, 2 liitesivua
Kirurgian oppiaine
Helmikuu 2017

Re-evaluaatiotutkimuksessa selvitettiin Turun yliopistosta jo valmistuneiden opiskelijoiden mielipidettä perustutkintoon sisältyvästä kirurgian opetuksesta. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, mitä kirurgian opetuksen osa-alueita ja menetelmiä valmistuneet opiskelijat arvioivat hyväksi ja missä toisaalta olisi kehitettävää. Tutkimuksen avulla selvitettiin myös, ovatko operatiiviseen alaan erikoistuvat eri mieltä kirurgian opetuksesta verrattuna ei-operatiiviseen alaan erikoistuviin. Koska valmistuneilla opiskelijoilla on kokemuksia työelämästä ja sen tarjoamista haasteista, arvioitiin myös sitä, eroaako valmistuneena annettu palaute opiskelija-aikaisesta, välittömästi kurssien jälkeen annetusta palautteesta.

Tutkimus toteutettiin keväällä 2016 Webropol-kyselyllä, joka jaettiin vuosina 2011–2015 valmistuneille opiskelijoille sähköpostitse. Kyselyyn saatiin yhteensä 181 vastausta.

Virtsarakkokatetrin laitto sekä murtumat ja kipsaus ovat olleet kyselyn mukaan kirurgian opetuksen suurimmat puutteet. Noin 80 % arvioi, ettei osaa tehdä näitä toimenpiteitä opetuksen pohjalta. Toisaalta akuuttia vatsaa potevan potilaan tutkiminen sekä haavan sulkeminen ja patin poisto on vastaajien mielestä onnistuttu opettamaan kurssilla hyvin. Kyselyn mukaan opetusmetodeista pienryhmäopetus, poliklinikkaopetus ja verkko-opetus on ollut liian vähäistä. Erikoistumisalan vaikutus mielipiteissä näkyi etenkin metodologisen opetuksen riittävyden arvioimisessa. Operatiiviseen alaan erikoistuvien vastaajien mielestä metodologista opetusta esim. leikkaustekniikoista oli liian vähän, kun taas ei-operatiiviseen alaan erikoistuvista suurin osa arvioi metodologisen opetuksen riittäväksi.

Useat vastaajat kokivat, että kirurgian opetus keskittyi liikaa pieniin ja harvinaisiin yliopistosairaalassa kohdattuihin ongelmiin eikä vastaa sitä todellisuutta, jota yleislääkäri terveyskeskuksessa kohtaa. Verrattaessa välitöntä, kurssiaikaista palautetta re-evaluaatiokyselyn palautteeseen vastaajat vaikuttivat yleisesti olevan tyytyväisempiä kurssiin välittömässä palautteessa. Mielipiteet opetuksen puutteista ja kehitysalueista on kuitenkin molemmissa kyselyissä pääosin samat.

Kyselytutkimuksen tulosten perusteella on tehty kehitysehdotuksia, joiden avulla kirurgian opetusta voidaan pyrkiä jatkossa kehittämään ja vastaamaan etenkin vastaavalmistuneiden lääkäreiden työelämän haasteita.

Avainsanat: Kirurgian opetus, viivästetty arviointi